

Fusta, roba i pintura / any 1999 / 76 cm x 70 cm x 8 cm

Ajuntament d'Agramunt

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Lleida

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Institució Pública de la Diputació de Lleida

Consell Comarcal de l'Urgell

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

HORARI D'HIVERN

Del 21 de setembre al 20 de juny
de dimarts a divendres, de 10 h a 13 h i de 16 h a 19 h
dissabtes, d'11 h a 14 h i de 17 h a 19 h
diumenges, d'11 h a 14 h

DIES DE TANCAMENT

1 i 6 de gener, 1 de maig, 24 de juny, 25 i 26 de desembre

SERVEI EDUCATIU

L'Espai ofereix visites comentades amb tallers complementaris per als centres educatius.

AMICS DE L'ESPAI GUINOVART
Informació i subscripcions | Tel. 973 39 27 31

INFORMACIÓ I CONCERTACIÓ DE VISITES EN GRUP
Reserva anticipada Tel i Fax: 973 39 09 04

PATROCINA

ROS ROCA

Alsina
SOLUCIÓ EN ENTORCATS

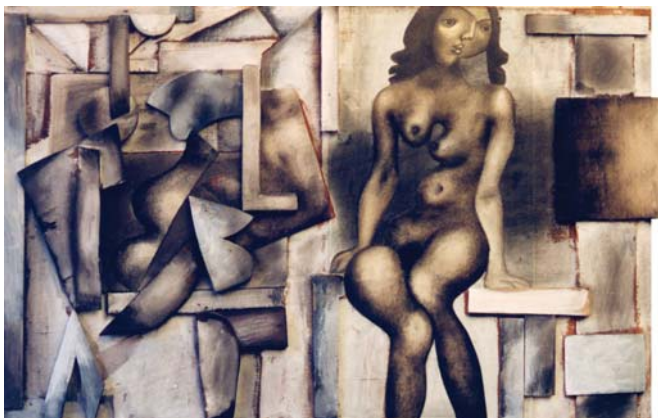

**ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**
CURROBELLA - LLEIDA

Plaça del Mercat, s/n Tel | Fax: 973 39 09 04
25310 Agramunt A/e: espaiaguinovart@telcelno.es

Jordi Fornas

15 gener | 26 febrer 2006
Agramunt (Lleida)

Dibuix retallat sobre tela, fusta, vidre, acrílic i oli / any 2000 / 75 cm x 114 cm x 3 cm

Jordi Fornas Martínez Barcelona, 1927

Cursa els seus estudis a l'Escola de Belles Arts Sant Jordi de Barcelona, on obté el títol de professor llicenciat a finals dels anys 40. L'any 1949 obté la Beca d'Estudis per Espanya de la Fundació Amigó Cuyàs i la Beca a la residència de pintors de Granada. Durant el període de 1949 a 1954 viu a Eivissa, on es desintoxica de molts dels conceptes dictats a l'Escola de Belles Arts de l'època franquista. És durant aquest mateix període que exposa, juntament amb l'escultor Isern i el pintor Aleu, a la Nasjonalgalleriet d'Oslo, sota l'organització del Ministeri d'Assumptes Exteriors de Noruega. L'any 1955 rep la Beca de l'Institut Francès de Barcelona i es desplaça a París. Un cop instal·lat novament a Barcelona, decora amb pintures murals l'absis de l'església de Montrou (Terol). Durant aquests anys, la seva activitat expositiva se centra en la participació en diverses exposicions d'àmbit municipal, a la I Biennal Hispanoamericana d'Art i als Salons d'Octubre i de Maig de Barcelona, en diverses edicions.

A partir del 1960, es dedica plenament al disseny gràfic i, d'ençà de la seva col·laboració amb editorials del país, esdevé un dels principals responsables de la renovació estètica en les publicacions catalanes. Fruit d'aquesta intensa tasca, és guardonat amb els Premis Delta FAD pel disseny de cobertes de llibres i portades de discos.

L'any 1975 torna completament renovat a la pintura i comença a treballar en el camp de l'escultura, activitat que continua desenvolupant en l'actualitat. D'aquest darrer període destaquem la seva participació en l'exposició dels antics becariers del Govern francès al Saló del Tinell, organitzada per l'Institut Francès de Barcelona, i, darrerament, l'exposició *Taller obert*, que tingué lloc al seu estudi, on presentà més de 300 obres: un ampli recorregut per la seva trajectòria com a pintor i escultor.

Jordi Fornas, pintor

Parafrasejant allò que em sembla que va dir Espriu fa molts anys parlant de Vinyoli, crec que també ara podem dir que encara som a temps perquè tothom sàpiga que Jordi Fornas és un dels noms importants de la nostra pintura.

Des dels anys 60, amb la dedicació al disseny gràfic, la seva renovadora obra professional ha estat la porta per la qual tot un món cultural (cobertes de llibres, caràtules de discos, disseny de programes, imatge de l'Enciclopèdia, maquetació de *Serra d'Or*, etc.) ha tingut accés als destinataris.

Però durant aquesta dedicació professional, i abans i després, hi havia i hi ha el Jordi Fornas pintor. Jordi Fornas és pintor, autor d'una obra abundantíssima, personal i sorprenent. Potser més sorprenent perquè no és, com algú podia esperar, l'obra del grafista que pinta, sinó la del pintor que s'expressa. I això vol dir que no adopta, com hauria pogut fer, els recursos de provada eficàcia en la seva tasca professional de dissenyador, sinó que assumeix el risc del llenguatge sempre nou de la pintura.

La pintura de Jordi Fornas també sorprèn per una altra oposició a l'ofici que ha practicat: si, com a dissenyador gràfic, la seva tasca ha estat al servei d'explicar el contingut que presentava, la seva pintura "és" una realitat per si mateixa. Les seves obres pictòriques són objectes materials per si mateixos que, sortits de la realitat física (a més del suport i la pintura, hi incorpora materials i objectes rescatats d'un ús anterior), ens interpel·len amb la seva existència.

Potser, doncs, més que de pintura, convindria parlar d'objectes pictòrics, de peces volumètriques, fins d'autèntiques escultures. I és que l'obra creativa de Jordi Fornas, en una altra oposició a la pràctica de l'ofici gràfic, no en té prou amb la superfície bidimensional i, de la mateixa manera que rebenta els límits del suport o del marc, també s'expandeix volumètricament.

I, tant com sorprenent i sovint inquietant, personal i original, també la seva obra ens resulta en molts moments familiar i acollidora. Això és perquè Jordi Fornas, de la mateixa manera que subverteix i qüestiona la pràctica pictòrica, no parteix del no-res, sinó que s'inscriu dins la tradició de l'evolució del seu art: la descomposició dels cubistes, el constructivisme dels russos, l'objecte trobat dels dadaïstes, les formes orgàniques de Moore, etc. Tota la lliçó dels mestres és assumida i prolongada per la pràctica pictòrica de Jordi Fornas des d'una actitud artística ambiciosa i perseverant i una actitud personal humil i de servei. Leopardi va escriure que no treballava per al seu segle, sinó per dialogar amb la tradició dels més grans.

Sembla que aquesta és també una de les vocacions de l'obra de Jordi Fornas.

Antoni Munné-Jordà
Escriptor

Tela pintada, fusta, acrílic i oli / any 2004 / 140 cm x 155 cm x 6 cm

Jordi Fornas Martínez Barcelona, 1927

Cursa sus estudios en la Escuela de Bellas Artes Sant Jordi de Barcelona, donde obtiene el título de profesor licenciado a finales de los años 40. En el año 1949 obtiene la Beca de Estudios por España de la Fundación Amigó Cuyàs y la Beca en la residencia de pintores de Granada. Durante el período de 1949 a 1954 vive en Ibiza, donde se desintoxica de muchos de los conceptos dictados en la Escuela de Bellas Artes de la época franquista. Es durante este mismo período que expone, junto con el escultor Isern y el pintor Aleu, en la Nasjonalgalleriet de Oslo, bajo la dirección del Ministerio de Asuntos Exteriores de Noruega. En el año 1955 recibe la Beca del Instituto Francés de Barcelona y se desplaza a París. Una vez instalado de nuevo en Barcelona, decora con pinturas murales el absis de la iglesia de Montrou (Teruel). Durante estos años, su actividad expositiva se centra en la participación en varias exposiciones de ámbito municipal, en la I Bienal Hispanoamericana de Arte y en los Salones de Octubre y de Mayo de Barcelona, en varias ediciones.

A partir de 1960, se dedica plenamente al diseño gráfico y, desde su colaboración con editoriales del país, se convierte en uno de los principales responsables de la renovación estética en las publicaciones catalanas. Fruto de esta intensa tarea, es galardonado con los Premios Delta FAD por el diseño de cubiertas de libros y portadas de discos.

En el año 1975 vuelve completamente a la pintura y empieza a trabajar en el campo de la escultura, actividad que continúa desarrollando en la actualidad. De este último período destacamos su participación en la exposición de los antiguos becarios del Gobierno francés en el Salón del Tinell, organizada por el Instituto Francés de Barcelona, y, últimamente, la exposición Taller obert, que tuvo lugar en su estudio, donde presentó más de 300 obras: un amplio recorrido por su trayectoria como pintor y escultor.

Jordi Fornas, pintor

Parafraseando lo que me parece que dijo Espriu hace muchos años hablando de Vinyoli, creo que también ahora podemos decir que aún estamos a tiempo de que todo el mundo sepa que Jordi Fornas es uno de los nombres importantes de nuestra pintura.

Desde los años 60, con su dedicación al diseño gráfico, su renovadora obra profesional ha sido la puerta por la cual todo un mundo cultural (cubiertas de libros, carátulas de discos, diseño de programas, imagen de la Enciclopèdia, maquetación de Serra d'Or, etc.) ha tenido acceso a los destinatarios. Pero durante esta dedicación profesional, y antes y después, había y hay el Jordi Fornas pintor. Jordi Fornas es pintor, autor de una obra abundantísima, personal y sorprendente. Quizá más sorprendente porque no es, como alguien podría esperar, la obra del grafista que pinta, sino la del pintor que se expresa. Y esto quiere decir que no adopta, como hubiera podido hacer, los recursos de probada eficacia en su tarea profesional de diseñador, sino que asume el riesgo del lenguaje siempre nuevo de la pintura.

La pintura de Jordi Fornas también sorprende por otra oposición al oficio que ha practicado: si, como diseñador gráfico, su tarea ha estado al servicio de explicar el contenido que presentaba, su pintura "es" una realidad por sí misma. Sus obras pictóricas son objetos materiales por sí mismos que, salidos de la realidad física (además del soporte y la pintura, incorpora materiales y objetos rescatados de un uso anterior), nos interpelan con su existencia.

Quizá, pues, más que pintura, convendría hablar de objetos pictóricos, de piezas volumétricas, incluso de auténticas esculturas. Y es que la obra creativa de Jordi Fornas, en otra oposición a la práctica del oficio gráfico, no tiene suficiente con la superficie bidimensional y, del mismo modo que rebenta los límites del soporte o del marco, también se expande volumétricamente.

Y, tanto como sorprendente y a menudo inquietante, personal y original, también su obra nos resulta en muchos momentos familiar y acogedora. Esto sucede porque Jordi Fornas, del mismo modo que subvierte y cuestiona la práctica pictórica, no parte de la nada, sino que se inscribe en la tradición de la evolución de su arte: la descomposición de los cubistas, el constructivismo de los rusos, el objeto encontrado de los dadaístas, las formas orgánicas de Moore, etc. Toda la lección de los maestros es asumida y prolongada por la práctica pictórica de Jordi Fornas desde una actitud artística ambiciosa y perseverante y una actitud personal humilde y de servicio. Leopardó escribió que no trabajaba para su siglo, sino para dialogar con la tradición de los más grandes.

Parece que esta es también una de las vocaciones de la obra de Jordi Fornas.

Antoni Munné-Jordà
Escriptor

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELLÈS

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició de

Jordi Fornas

La inauguració de l'exposició tindrà lloc el **diumenge** dia 15 de gener a les **12.30h.**

L'exposició romandrà oberta del 15 de gener al 26 de febrer de 2006

ACTIVITATS A L'ESPAI

RAFAEL CANOGAR. OBRA EN PAPER

Durant els mesos de març i abril es podrà visitar al Petit Espai l'obra recent de Rafael Canogar (Toledo, 1935), membre fundador del grup *El Paso* i un dels artistes més versàtils del panorama espanyol. La seva evolució l'ha dut a tocar temes i a desenvolupar aspectes formals molt diversos, però sempre mantenint un rigor que l'ha convertit en un autèntic creador de primera línia en l'art contemporani.

del 5 de març al 7 de maig de 2006